

Parcel skal med ind under Afgiften eller ikke, og det vilde kunne føre til, at to Parceller, der ligge ved Siden af hinanden, blive forskelligt behandlede, idet den ene skal betale, fordi det er en Del af en mindre Ejendom, den anden ikke, fordi den er en Del af en større Ejendom, og det er stødende for Retfærdigheden. Jeg henstiller til de Herrer, om de kunne finde en mere retfærdig Vej, jeg skal saa gerne forhandle derom. Jeg skal tilføje, at der er en Tanke, jeg selv har omgaaedes noget med, og som i en vis Forstand vilde raade Bod paa Begrænsningen, nemlig den, at sætte Grænsen ved en bestemt Sum, og f. Eks. sige til Kommissionen, at Værdistigning under 1,000 Kr. kunne I lade ligge. Men ere De vis paa, mine Herrer, at man saa ikke gør det muligt for en Byggespekulant, at udstykke sin Ejendom i saa smaa Lodder, at hver enkelt af dem slap for Afgift, fordi den Værdistigning, der faldt paa den enkelte, blev under 1,000 Kr. Det maa overvejes, inden vi træffe vort Valg, jeg indrømmer, at der er meget, der kan tale derfor. Naar det ærede Medlem for Skive mente, at Forslaget netop som det forelaa, gjorde det muligt for en Spekulant at slippe for Værdistigningsafgiften ved ikke at udstykke paa en Gang, men peu a peu, som man siger, idet hver Gang Parcellen maalt i Forhold til den samlede Værdi var under 10 pCt., har det ærede Medlem ikke forstaaet Lovforslaget rigtigt, det vilde ikke kunne lade sig gøre efter Lovforslaget, som det foreligger her. Det er den samlede Ejendoms Værdi i 1904, der lægges til Grund, og den Udstykning, der har fundet Sted siden, kan ikke frigøre nogen Parcel for den derpaa faldende Værdistigningsafgift. Naar det ærede Medlem for Ringsted siger, at man vil kunne komme til at ramme en Parcel uretfærdigt, naar man gaar den Vej, jeg ganske vist her tænker paa at gaa, nemlig at fordele — i Tilfælde af Udstykning — den i 1904 lagte Ejendomsskyld ligeligt paa alle Parceller, saa er det jo muligt, at det i et enkelt Tilfælde vil kunne virke haardt overfor den, der har købt og betalt sin Parcel efter 1904 med en højere Købesum end Gennemsnittet. Ja, men jeg ser ikke, at man kan komme bort derfra. Kan det ærede Medlem anvise en Vej til at komme bort derfra uden samtidig at godkende al den Spekulation, som allerede er i Gang, som forlængst har taget Fart langs med Vigerslev—Køgebanen? Er det da

Meningen, at vi skulle godkende alt, hvad der er sket indtil denne Dag, og indtil denne Lovs Ikrafttræden og sige: det er kun den Værdistigning, der finder Sted i Fremtiden, vi skulle røre? Jeg troede netop, det ærede Medlem vilde i Overensstemmelse med Odense-Programmet indrømme, at det er Fordelen ved mit Forslag, at vi kunne gaa bagved de Spekulationer, som have fundet Sted, og tage vort Udgangspunkt tidligere, paa et Tidspunkt, hvor de endnu ikke ere begyndte; men da kunne vi ganske vist ikke undgaa det Tilfælde, som det ærede Medlem mener nu og da kunde virke noget haardt.

Det ærede Medlem for Ringsted og for Resten ogsaa andre ærede Medlemmer ankede over, at det var en særlig Kommission, som skulde fastsætte denne Værdistigning, og mente, at man maatte kunne nøjes med de Vurderingskommissioner til Ejendomsskyld — jeg antager, det er dem, man tænker paa —, som vi allerede have. Ja, mine Herrer! det skal jeg saa gerne forhandle om. Naar jeg ikke har nøjedes med at lægge Beslag paa de allerede nu værende Kommissioner til Vurdering til Ejendomsskyld, er det dels og maaske væsentligst, fordi jeg mener, de have nok at bestille i Forvejen — jeg tror snarere, at de føle sig overbebyrdede end trænge til det store Arbejde, her er Tale om — men dernæst ogsaa, fordi her i Virkeligheden er Tale om andre Regler at gaa frem efter end dem, man er vant til at følge ved Vurdering til Ejendomsskyld. Ganske vist skulle disse Regler følges til et vist Punkt, nemlig ved Fastsættelsen af den Værdi, som skal sammenlignes med Udgangspunktet, Ejendomsskyldvurderingen af 1904. Det er nødvendigt, man kan ikke sammenligne to inkommensurable Størrelser; man maa først have frem en Vurdering efter Reglerne for Ejendomsskyld i det Øjeblik, Banen er aabnet for Drift og der bliver Spørgsmaal om Paalæg af Afgift, for at faa den Sum frem, hvormed den overstiger den gamle Vurdering til Ejendomsskyld fra 1904. For saa vidt kunde man sige, at det var den vante Vej, disse Vurderingsmænd skulde betrede. Men, mine Herrer! saa er det ogsaa færdigt, og det er det vigtigste, der staar tilbage, for saa staar tilbage at udfinde og borttage fra denne Sum alt det, som skyldes andre Omstændigheder end selve Jernbaneanlægget, og i den Retning ere disse Vurderingsmænd ikke bedre kvalificerede